

000000 000000000000000000000000000000
00000000 00000000
000000000000000000 0000000000

0000000 0000000000
00000000000000 00000000
000000 00000000000000
00000000 00000000 0000 00000 -000000000000 -0000

படிப்பைப்பற்றிக்கவலைப்படாமல் உடல் வளத்தமைட்டுமே கவலைப்பட்ட ஒரு சமுதாயச் சமூகத்தில் படித்தது, படிப்புக்குக் கவனம் சிலுத்தியது எல்லாம் வியப்பாகவகே இருக்கிறதது. ஐந்து வகுப்பை பிச்சினிக் காடா ஊராட்சி ஒன்றிய திடாக்கப்பள்ளியில் முடித்தது, ஆறாவது வகுப்பில் பட்டுக்கோட்டை அரசு கழக உயர்நிலைப்பள்ளியில் சரேத்தாரகள். உறவினர் வீட்டில் தங்கிப்பிக்கவணேட்டும். கண்டியன தருவில் தான் மறந்த மாமா வாசிலிங்கம் பட்டுமாமி வீட்டில் தங்கிப்படித்தனே. பின்பு மயில பாலயைத்தில் தாத்தா சவிட்டு ரத்தினம் அவர்கள் வீட்டில் தங்கிப்படித்தனே. இந்தக் காலங்களில் என்னகை கல்வியில் நான்தோன் ஈட்டுபுத்திக்கொண்டனே. பள்ளியின் எந்தப் போட்டியிலும் (விளையாட்டத்தைவிர) கலந்துகொள்ளும் மாணவனாக நானில்லை. அதிக மதிப்பெண் வாங்குகிற மாணவனாக நான் தனெ்படவில்லை. ஆனால் படிப்புக்காக அதிகம் கவலைபட்டுகிற மாணவனாக நான் இருந்தனே. அதுதான் இன்றுவரை என்னகை காப்பாற்றி வந்திருக்கிறதது. ஏழாவது வகுப்பில் படிக்கும் போது விளையாட்டுப் போட்டியில் இரண்டு பரிசுகள் வாங்கினனே. அப்போதயை நாடாளும் உறுப்பினர், முன்னாள் அமைச்சர் எஸ். D. சோமசுந்தரம் அவர்கள் பரிசுகள் வழங்கினார். அவர் முன்னிலையில் சன்னரைராஜாஜி ஹாலில் உவமகை கவிஞர் சூரதாவின் மணிவிழாவில் கலந்துகொண்டு கவிதை பாடியதும், பிச்சினிக் காட்டிலயே அவரைக் கவிதையில் வரவற்றதும் காலமும் நானும் கைகேத்து வந்ததன் பதிவு.

கல்வியில் எனக்கு நடவையண்டியாய் இருந்து வழிநடத்திய பெருமனை நண்பன் இளங்கைக்கு உண்டு. இளங்கையின் நட்பும் உறவும் எனக்கு இல்லாதிருந்தால் என்ன பயணம் எப்படிப்போய் அமறைந்திருக்கும் என்று சொல்லமுடியாது. காரணம் அவர்களுடைய குடும்பம் ஒரு கல்விக் குடும்பம். அன்வைரம் கல்வியாளர்கள்.

பள்ளியில் முதல் மதிப்பெண் பெற்றவர்கள். அனைவரூடயை பெயரும் நல்ல தமிழில் இருக்கும். மஹாதீரர், சிவ இளங்கோ, அடாத்தீரர் மணவாளன், கண்ணன், அழகன், கனிமொழி, நிலவு, நம்பி, இளங்கை. அந்தக்காடும் புத்தக பகுத்தறிவுப்பலகலகைகழகம் என்று நான் சொல்வதுண்டு. கல்விக் கட்டணம் செலுத்தாமல் கல்விக் கற்றவன் என்றும் நான் சொல்வதுண்டு. இளங்கை, வறற்சிச் செல்வன் உள்ளிட்ட நண்பர்கூழுவில் நானிருந்தேன். அவர்களோடு நல்நிலையைச் சென்றேன். திருக்கூறள் எழுதும் போட்டியில் கலந்துகொண்டேன். சில நாட்களில் மாலையில் இளங்கையின் மஹாதீரர் அண்ணன் தொழிற்சங்கத்தலைவர் சிவ. இளங்கோ அவர்களோடு அவரூடயை மஹாதீரர்களை அருள நானும் இளங்கையும் கைப்பிடித்து அழைத்துக்கொண்டு காந்திப் பிங் காவாக்கூச்செல்வோம். அப்போது திரு சிவ. இளங்கோ செய்திக் காக்கத்திருப்போம். 'மாநிலச்செய்திகள் வாசிப்பது பதமநாபன்' - என்ற கனத்தகூரலில் பிங் காம்பூழுவதும் செய்திகடேகும். சிலநேரங்களில் 'நாடகம் கட்டீர்கள்' - எழுதியது பட்டுக்கோட்டைகூமாரவேல் என்று ஒலிபரப்பாகும். அப்போது நினகைக் கவில்லை நானும் திருச்சிவானொலியில் பணியாற்றுவனே என்று. 1983க்கூப்பிறகூ திருச்சிவானொலியில் என்னுடைய பெயரும் ஒலிபரப்பானது. பின்பு ஒரு நாள் பட்டுக்கோட்டைகூமாரவேல் அவர்களையும் கவிஞர் சூரதா அவர்களையும் ஒன்றாகச்சந்திக்கின்ற வாய்ப்பும் கிடைத்தது.

இலக்கியக்கட்டங்களாகும், அரசியல் கட்டங்களாகும் இளங்கையோடும் இளங்கையின் தந்தைமற்றைத் சிவஞானகோவிந்தசாமி அவர்களோடும் சென்றதுண்டு. அவர்களோடான தந்தைபெரியாரின் கட்டத்திற்கூச்சென்றேன். நடிகவளே எம். ஆர். ராதா அவர்களை அப்பொழுதான நேரில் பார்த்தேன். ஈ.வெ.கி.சம்பத் அவர்களூடயை கட்டத்திற்கூ அப்போதுதான் சென்றேன். இளங்கையின் தந்தை ஒரு பகுத்தறிவுவாதி. எனக்கூ ஆசிரியரும் கட்ட.. பாரதிதாசனப்போல நூக்கூம் சைவதைத் திருந்தார். வளையூடயில் வருவார். ஒருசேர தந்தைபெரியாரையும் பாவநேத்ர பாரதிதாசனையும் பார்ப்பதுபோல் இருக்கும். அவர்தான் நான் பார்த்த முதல் பெரியார். அவர்தான் பட்டுக்கோட்டை பெரியார். அவர் பெயரில் அவரூடயை கடக்கூட்டி மகன், என் நண்பன் இளங்கை ஏற்புத்திய அறக்கட்டளை சார்பில் தலைவர் கீ. விரமணி அவர்களால் எனக்கூ 15.05.2006-ல் விரூதும் பத்தாயிரம் ரூபாயும் வழங்கப்பட்டது. அவரூடயை நினவாக அவர் பிறந்த மன்னார்கூடி அரூகில் உள்ள மகாதவேபட்டணத்தில் சமூதாயக்கூட்டம் அமதைத்து, நல்நிலையை அமதைத்து, ஆண்டுதூறும் ஏழை மாணவர்க்கூ கல்வி உதவி வழங்கப்படுகிறது. அவர்கள் காட்டிய வளேச்சத்தில் பயணமான நான் ஒரு கவிஞனாக வளேவந்தேன். தலைவர் சிவ. இளங்கோ அவர்கள் பற்றியும், பகுத்தறிவு தந்தை சிவஞானகோவிந்தசாமி அவர்கள் பற்றியும், ஆசிரியர் சிவ. கண்ணன் அவர்கள் பற்றியும் கவிதைகள் எழுதினேன். சிவஞானகோவிந்தசாமி அவர்கள் பற்றி நான் எழுதிய எண்சீர் விரூதும் அவரை மூடியாகப் படம்பிடித்துக்கூட்டும் கவிதையாக அமறைத்துவிட்டது. அந்தக் கவிதையும் கவிதையின் பாடப்பொருளும் சிறப்பாக அமறைத்தது. அது இன்றகைகூ மகாதவேபட்டணத்தில் சமூதாயக்கூட்டத்தில் இடம்பெற்றிருக்கிறது.

இளங்கையின் வீட்டிற்கூச்செல்லும் போதில்லாம் இளங்கையின் அம்மா என்ன

பிச்சினிக் காடூ என்றதான் அழைப்பார். இளங்கோ என்றழைத்ததில்லை. நண்பர் டாக்டர் வெற்றிச்செல்வன் அழைக்கும் போதும் இயல்பாக 'என்ன பிச்சினிக் காடூ?' என்றுதான் அழைப்பார். எனக்கே தெரியாதது பிச்சினிக் காடூ என்பயெருடன் சேராமல் என்று. திருச்சி வானொலியில் பிச்சினிக் காடூ இளங்கோ என்றுதான் என்பயெர் காற்றில் மிதந்தது. இவர்கள் இருவரும் தான் எனக்குமுன்னே என்பயெருடன் என்பண்ப்பயெரசைச் சேர்த்தவர்கள். எழுத்தாளர் நாஞ்சில் நாடன் மும்பாயில் பணியாற்றியபோது ஊர்ஞாபகம் வந்துவிட்டால் உடனே சத்திரபாதி ரயில்வழி சந்திப்பிற்குச் சென்று (விக்டோரியா டெர்மினஸ்) சென்னையைச் செல்லும் ரயில் பயணிகளைப் பார்ப்பாராம். அதுதான் உடனடியாக ஊரைநெருங்க அவருக்குக் கிடத்தை ஓரவேழி. அவர் அந்தப் பயணிகளைப் பார்த்து மனநிறைவு அடந்ததைப் போல் நானும் ஏங்கியிருக்கிறேன். சிங்கப்பூரில் விமான நிலையத்திற்கு வந்து வரவேற்கும் போதும் அனுப்பிவைக்கும் போதும் அதே நிலை எனக்கும் ஏற்படும்படி ஆனால் அன்றைக்குப் பிச்சினிக் காட்டிற்கும் பட்டாக்கோட்டைக்கும் 10 கிலோமீட்டர் தான் தூரம். நின்தைதால் சென்றுவரலாம். என்றாலும் அந்தக் காலத்தில் வீட்டைவிட்டு பிரிந்து திரும்பும் முடியாத ஒன்றாக இருந்தது. வள்ளிக் கிழமையால் உணர்ச்சு வந்தால் நண்பர்களோடு விளையாட்டும். திங்கட்கிழமையால் பட்டாக்கோட்டைக்கு வரவேண்டும். ஞாயிறு இரவு படுக்கையில் அழைத்தொடங்கிவிடுவனே. அம்மாயி ஆத்தாபிள்ளை பள்ளிக் குப்போகவேண்டாம் என்று ஆறுதல் சொல்வார். ஆனால் அதுதான் அழைத்துக்கொண்டே புறப்பட்டுவிடுவனே. பட்டாக்கோட்டையில் இருக்கும் போது ஓவ்வொரு திங்கட்கிழமையும் காலம் 9:45 வரையாவது ஊரிலிருந்து வருவார்கள் என்பதைப் பட்டாக்கோட்டையில் எதிர்பார்ப்பனே. அப்படிதான் வகுப்புகுப்போகவேண்டும். திங்கட்கிழமையால் பட்டாக்கோட்டையில் மாட்டுச்சந்தை. எப்படியும் யாராவது வந்து விடுவார்கள். சிலவேளையில் நம்பிக்கை வீணானதுமூண்டது. பத்துக்கிலோமீட்டர் இடவெளியில் வாழும் போதே என்னை ஊர்ப்பற்றுவாட்பியது. பள்ளிவாழ்க்கை, கல்லூரிவழக்கை ஊரைவிட்டுத் தான் கழிந்தது. அதன்பின் பணியின் காரணமாக வெளியூரில் கழிந்தது. அதற்குப்பின் சிங்கப்பூரில் கழிந்துகொண்டிருக்கிறது. கல்வியில் விழிப்புணர்வு என்பது எனக்கும் பலகாலகை கழகத்தில் தான். கவிதை என்னையும் கவிதையை நானும் கவனிக்கத்தொடங்கி ஆண்டுகள் ஓடிவிட்டன. மறக்கமுடியாத கவிதைக்கும் மறக்கமுடியாத நிகழ்விற்கும் சாட்சியாய் விளங்கும் அந்தக் கவிதையை இதோ தருகிறேன்.

உள்ளத்தில் தொழுகின்ற தயெவ்மனார்தவீ .சிவஞான கோவிதசாமி

000000000000 0000000000 00000000 000000
 00 0000000000 000000000000 00000000 000000
 00000000000000 000000000000 00000000 000000000000
 00 000000000000 00000000000000 0000000000 00000000
 000000000000000000 000000000000 00000000 0000000000
 00 00000000000000 00000000000000 00000 00000000
 000000000000 0000000000 000000000 00000
 00 00000000000000 0000000000000000 000000000000 0000000000

பிச்சினிக்காடு இளங்கோ பிச்சினிக்காடு
பிச்சினிக்காடு இளங்கோ பிச்சினிக்காடு
பிச்சினிக்காடு இளங்கோ பிச்சினிக்காடு
பிச்சினிக்காடு இளங்கோ பிச்சினிக்காடு
பிச்சினிக்காடு இளங்கோ பிச்சினிக்காடு
பிச்சினிக்காடு இளங்கோ பிச்சினிக்காடு
பிச்சினிக்காடு இளங்கோ பிச்சினிக்காடு
பிச்சினிக்காடு இளங்கோ பிச்சினிக்காடு
பிச்சினிக்காடு இளங்கோ பிச்சினிக்காடு

இந்தக் கவிதைக்கும் எனக்கும் வாழ்வோடுகலந்த தொடர்பு இருப்பதால் என்னோடு வந்த கவிதைத் தொடரில் இடம்பெறுகிறது. என்கவிதைகளுக்கும் நிகழ்வுகளுக்கும் தொடர்பு இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கவிதைக்குப் பின்னும் ஒரு காட்சி விரிவதை என்னால் உணரமுடிகிறது. கவிஞர் ராஜா சந்திரசகேர் எழுதியது மீண்டும் அசுபைடுகையில் சரியாக வந்து விழுகிறது.

பிச்சினிக்காடு இளங்கோ
பிச்சினிக்காடு இளங்கோ
பிச்சினிக்காடு இளங்கோ

(வரும் 11)

pichinikkaduelango@yahoo.com